

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Θεσσαλονίκη, 13/05/16

Αριθμός απόφασης: 468

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2310554268
ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
- β. Της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
- γ. Του άρθρου 59 του πδ 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
- δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
- ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
- στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
- ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β'165/19-1-2015) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
- η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την αριθμ.

Δ.Ε.Δ. Β1 1035074 ΕΞ2016/3-3-2016 (ΦΕΚ Β΄ 748/21-3-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β΄ 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με ημερ. κατάθεσης «.....» και με αρ. πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «....» που εδρεύει στην «.....», και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ «.....», κατά 1) της από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. «.....», και 2) της από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. «.....», του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....».

4. Τις 1) από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. «.....» και 2) από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. «.....», του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....».

5. Τις υπ.αρ.πρωτ. «.....» απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από «.....» εισήγηση του Γραφείου Επανεξέτασης του Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας.

Η προσφεύγουσα, υπέβαλε στη Δ.Ο.Υ. «.....» την με ημερομηνία κατάθεσης «.....» και με αριθμ. πρωτ. «....» ενδικοφανή προσφυγή, αιτούμενη να ακυρωθούν 1) η από «.....» πράξεις διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους «.....», με αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» και αριθμό ειδοποίησης «.....», βάσει της οποίας της επιβλήθηκε κύριος φόρος ύψους 2.836,43€ και συμπληρωματικός φόρος 3.347,91€, συνολικά δε 6.184,34€, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. «.....» δήλωσή της στοιχείων κτισμάτων και οικοπέδων, και 2) η από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. «.....», βάσει της οποίας της επιβλήθηκε κύριος φόρος ύψους 2.836,43€ και συμπληρωματικός φόρος 3.347,91€, συνολικά δε 6.184,34€, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. «.....» δήλωσή της στοιχείων κτισμάτων και οικοπέδων.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων εκκαθαριστικού ΕΝ.Φ.Ι.Α., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Ακυρότητα του καταλογισθέντος ΕΝΦΙΑ λόγω μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων
- Η φορολόγηση της περιουσίας πρέπει να ανταποκρίνεται στη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών επικαλούμενη ανυπαρξία φοροδοτικής ικανότητας της εταιρίας λόγω 20ετούς αδράνειας
- Εσφαλμένη εκτίμηση της αξίας του αντικειμένου του επιβληθέντος φόρου

Επί της με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στην «.....», και εκπροσωπείται νόμιμα, ΑΦΜ «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

1.ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΠΕΡΙ ΜΗ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

Ως προς τον ισχυρισμό περί μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών μετά την παρέλευση της διετίας, πρέπει ο ισχυρισμός αυτός να απορριφθεί ως αβάσιμος για τους παρακάτω λόγους :

Επειδή, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Ως εκ τούτου απορρίπτεται ως αβάσιμος ο εν λόγω ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

2. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΌΤΙ Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΟΔΟΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΦΟΡΟΔΟΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η φορολόγηση πρέπει να ανταποκρίνεται στη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών και εν προκειμένω υπάρχει έλλειψη φοροδοτικής ικανότητας από την πλευρά της , επαγόμεστε τα εξής :

Επειδή από τις ως άνω διατάξεις του **άρθρου 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος** σε συνδυασμό με το **άρθρο 78 παρ.1** αυτού, που καθορίζει τα στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως (εισόδημα, περιουσία, δαπάνες ή συναλλαγές), συνάγεται ότι ο νομοθέτης είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερος να καθορίζει τις διάφορες μορφές των οικονομικών επιβαρύνσεων για τη δημιουργία δημοσίων εσόδων προς κάλυψη των δαπανών του Κράτους, που δύνανται να επιβληθούν στους βαρυνόμενους πολίτες με διάφορους τρόπους, περιορίζεται, όμως, από ορισμένες γενικές αρχές, όπως της καθολικότητας της επιβαρύνσης και της ισότητας αυτής έναντι των βαρυνομένων, βάσει ορισμένης φοροδοτικής ικανότητας, με τις οποίες επιδιώκεται από τον συνταγματικό νομοθέτη η πραγμάτωση των κανόνων της φορολογικής δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου γενικότερα. Έτσι, ο φόρος **δεν αποκλείεται να βαρύνει** ορισμένο μόνο κύκλο προσώπων ή πραγμάτων, εφόσον πλήττει ορισμένη φορολογητέα ύλη, η οποία, κατ' αυτό τον τρόπο, επιτρέπει την επιβάρυνση του συγκεκριμένου αυτού κύκλου φορολογουμένων βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων που τελούν σε συνάφεια με το ρυθμιζόμενο θέμα (βλ. ΣτΕ 532/2015, ΣτΕ 2527-2531,3342-3349/2013 Ολ., 1972/2012 Ολ., 2469-2471/2008 Ολ., 2113/1963 Ολ.).

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ.1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή **την κατοχή** της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης (πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δεδομένου ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 532/2015, ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3342-49/2013).

Ως εκ τούτου η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο **δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο** υπαγωγής στον ΕΝΦΙΑ ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επίδικου φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, αντίθετα, όπως προκύπτει από τις διατάξεις του Ν 4223/2013, για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. που αποτελεί αντικείμενο της ένδικης φορολογικής επιβαρύνσεως, λαμβάνονται υπόψη **γενικά και αντικειμενικά κριτήρια** (τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, τη χρήση, την παλαιότητα, τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος, συντελεστές φόρου κτλ) και με τα δεδομένα αυτά, η επιβολή του επίδικου φόρου δεν υπερβαίνει τα όρια της κατά τα ανωτέρω διακριτικής ευχέρειας του νομοθέτη να διαμορφώνει εκάστοτε το οικείο φορολογικό σύστημα και να καθορίζει τον ενδεδειγμένο τρόπο φορολογήσεως διαφόρων κατηγοριών φορολογικών στοιχείων και, επομένως, δεν παραβιάζει τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις και αρχές (ΣτΕ 532/2015).

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρία ισχυρίζεται ότι επί 20ετία είναι ανενεργή και υποβάλει μηδενικές δηλώσεις, ενώ δεν αποκομίζει κανένα εισόδημα από την συγκεκριμένη ακίνητη περιουσία της, ισχυρισμός ο οποίος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, καθόσον σύμφωνα με το υποσύστημα του TAXIS ουδέποτε δήλωσε παύση λειτουργίας – διακοπή εργασιών ή έστω αδράνεια στο μητρώο της αρμόδια φορολογικής υπηρεσίας, ενώ μέχρι σήμερα δεν έχει υποβάλλει δήλωση φόρου εισοδήματος, έστω και μηδενική, όπως αυτό προκύπτει από τις δηλώσεις φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων στο υποσύστημα Εισοδήματος του TAXIS και βεβαιώνεται από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. «.....».

Με βάση τα ανωτέρω, και ενόψει του δημόσιου σκοπού, για τον οποίο θεσπίστηκε ο ΕΝ.Φ.Ι.Α., της δίκαιης ανακατανομής των φορολογικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο αναμορφώσεως της φορολογήσεως εισοδημάτων και περιουσιών, λαμβάνοντας υπόψη τις αντικειμενικές προϋποθέσεις υπολογισμού του, τις απαλλαγές που προβλέπονται στο σχετικό νόμο και τους προσοδευτικούς συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του επίδικου φόρου επί της ακίνητης περιουσίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά δυσανάλογη επέμβαση στην περιουσία των φορολογουμένων αντίθετη προς τις προαναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος, απορριπτομένου κάθε αντίθετου ισχυρισμού της προσφεύγουσας.

3. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΠΕΡΙ ΕΣΦΑΛΜΕΝΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΕΝΤΟΣ ΦΟΡΟΥ

Ως προς τον ισχυρισμό ότι υπάρχει εσφαλμένη εκτίμηση της αξίας του αντικειμένου του επιβληθέντος φόρου, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται για τους παρακάτω λόγους :

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 6 παράγραφος 1 και 2 του Ν 4223/2013** ορίζεται ότι «1. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. προσδιορίζεται με πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδίδεται από τη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 31 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α` 170).

2. Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2014 λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312): αα) για τα φυσικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2005 έως και 2014 και ββ) για τα νομικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2013 και 2014. Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.» έτους 2014, η οποία συντίθεται μηχανογραφικά από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α..»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του ν 4223/2013 ορίζεται «3.α. Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α.. κάθε επόμενου του 2014 έτους, λαμβάνεται η δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τα στοιχεία των ακινήτων του προηγούμενου έτους με τις μεταβολές που επήλθαν. Για τη σύσταση, απόκτηση και κάθε άλλη μεταβολή στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1, από «1.1.2015», και εφεξής, ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της σύστασης, απόκτησης και κάθε άλλης μεταβολής στα παραπάνω δικαιώματα ", πλην της κληρονομικής διαδοχής, για την οποία ο φορολογούμενος υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας αποποίησης της κληρονομιάς."

Επειδή, όπως προκύπτει από το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Περιουσιολογίου, μετά από έρευνα της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. «.....», η προσφεύγουσα υπέβαλε για πρώτη φορά ηλεκτρονικά αρχική δήλωση Ε9 για το έτος «.....» και μάλιστα εκπρόθεσμα στις «.....», και από αυτή τη δήλωση προέκυψαν από μεταφορά οι αρχικές δηλώσεις Ε9 των ετών που ακολούθησαν, δηλαδή των ετών 2012, 2013, 2014 και 2015.

Επειδή, στη δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων – Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Ν 4223/2013, η οποία εκδόθηκε με βάση τη δήλωση της προσφεύγουσας, δηλώθηκε από την ίδια το συγκεκριμένο ακίνητο με αριθμό ταυτότητας ακινήτου (ΑΤΑΚ) «.....», επιφάνειας «.....» τμ ως **κύριος χώρος**, ενώ ως κατηγορία ακινήτου δηλώθηκε **βιομηχανικό/βιοτεχνικό κτίριο** (κατηγορίας 8) και επομένως για τον υπολογισμό του κύριου φόρου χρησιμοποιήθηκε ο Συντελεστής Ειδικών Κτιρίων (Σ.Ε.Κ.) 0,5.

Επειδή, μέχρι σήμερα η προσφεύγουσα ουδεμία τροποποιητική /συμπληρωματική δήλωση δεν έχει υποβάλει με βάση την οποία να έχει τροποποιήσει τον κύριο χώρο σε βοηθητικό χώρο, οπότε στην περίπτωση αυτή θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί ο Συντελεστής Βοηθητικών Χώρων (Σ.Β.Χ.) .

Επειδή, σύμφωνα με τις ΠΟΛ 1163/2015 και ειδικότερα την **ΠΟΛ 1212/2015**, όπου στο άρθρο 2 Β αυτής ορίζεται « Β. Οι παροχές ηλεκτρικού ρεύματος, οι οποίες δεν ήταν ενεργές καθ' όλη τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, λαμβάνονται από τα αρχεία του Δ.Ε.Δ.Δ.Η.Ε.. Οι αριθμοί των παροχών του αρχείου του Δ.Ε.Δ.Δ.Η.Ε. διασταυρώνονται με τους αριθμούς παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, οι οποίοι αναγράφονται στη δήλωση στοιχείων ακινήτων (έντυπο Ε9) του οικείου έτους, και στην αναλυτική κατάσταση μισθωμάτων ακινήτων (έντυπο Ε2) του οικείου φορολογικού έτους, που έχουν υποβληθεί μέχρι και την 9η Οκτωβρίου 2015. Η πληροφορία του κενού ακινήτου, καθ' όλη τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, λαμβάνεται από την αναλυτική κατάσταση μισθωμάτων ακινήτων (έντυπο Ε2) του οικείου φορολογικού έτους, η οποία έχει υποβληθεί μέχρι και την 9η Οκτωβρίου 2015.»

Επειδή, προκειμένου να χορηγηθεί απαλλαγή λαμβάνονται υπόψη αποκλειστικά οι δηλώσεις Ε9 έτους 2015 και Ε1, Ε2 του φορολογικού έτους 2014, εφόσον αυτές έχουν υποβληθεί μέχρι και την 9η Οκτωβρίου 2015, ενώ η προσφεύγουσα δεν έχει υποβάλει δήλωση Ε2, όπως προκύπτει από το ηλεκτρονικό αρχείο δηλώσεων φόρου εισοδήματος που προσκομίζει η αρμόδια Δ.Ο.Υ. «.....», αντίθετα δε στη δήλωση στοιχείων ακινήτων, για την περίοδο από «.....» ως «.....», και ειδικότερα στον πίνακα 1 – Στοιχεία οικοπέδων στο πεδίο «αριθμός παροχής ηλεκτρικού /εργοταξιακού ρεύματος» δε δηλώνει τον αριθμό παροχής για το συγκεκριμένο ακίνητο, προκειμένου, σύμφωνα με τα ανωτέρω, να διασταυρωθούν τα στοιχεία και να χορηγηθεί

η μείωση που προβλέπεται για τους κύριους χώρους των κενών αποπερατωμένων και μη ηλεκτροδοτούμενων επαγγελματικών χώρων.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με αρ.πρωτ. «.....» ενδικοφανούς προσφυγής και την επικύρωση α)της «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2014 και β)της από «.....» και με αριθμό ειδοποίησης «.....» και αριθμό χρηματικού καταλόγου «.....» πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. «.....».

Οριστικό φορολογικό αποτέλεσμα της υπόχρεης με βάση την παρούσα απόφαση :

A / A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Διαχειριστική περίοδος	Συνολικό ποσό πληρωμής
1	ΠΡΑΞΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΝΦΙΑ ΑΡ ΕΙΔ. «.....» (ΑΡ ΧΡ.ΚΑΤΑΛ «.....»)	30/12/2015	ΕΝΦΙΑ	2014	6.184,34Ε
1	ΠΡΑΞΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΝΦΙΑ ΑΡ ΕΙΔ. «.....» (ΑΡ ΧΡ.ΚΑΤΑΛ «.....»)	30/12/2015	ΕΝΦΙΑ	2015	6.184,34Ε

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΜΑΥΡΙΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησης της (άρθ. 126 ν. 2717/99).